

Матеріали
ІІІ міжнародної
науково-практичної
конференції

НАУКОВИЙ ПОРТАЛ

ЕКОНОМІКА

реалії часу

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ
ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Том 1
28-29 вересня 2015 р.
ОДЕСА. ОНПУ

ODESSA
INNOVATION
FORUM

В РАМКАХ
МІЖНАРОДНОГО
ІННОВАЦІЙНОГО
ФОРУМУ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. В. ДАЛЯ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ДИЗАЙНУ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ РИНКУ ТА ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
НАН УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ПРИКЛАДНИХ НАУК (ФРН, М. АУГСБУРГ)
УНІВЕРСИТЕТ ІНФОРМАТИКИ ТА ПРИКЛАДНИХ ЗНАТЬ У М. ЛОДЗЬ
(ПОЛЬЩА)
ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВАЛЕНСІЇ (ІСПАНІЯ)
НАУКОВИЙ ПОРТАЛ «ЕКОНОМІКА: РЕАЛІЇ ЧАСУ»
<http://economics.opu.ua/>

МАТЕРІАЛИ

III МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО
РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ»**

Том 1

28-29 вересня 2015 р.

**Одеса – 2015
ОНПУ**

УДК 658.5

Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми забезпечення економічного розвитку промислових підприємств» (Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса, 28-29 вересня 2015). Том 1. — Одеса, ОНПУ, 2015 — 236с.

У збірнику наведені матеріали, які докладалися на III Міжнародній науково-практичній конференції «Проблеми забезпечення економічного розвитку промислових підприємств» (Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса, 28-29 вересня 2015 р.), висвітлюються результати науково-методичної роботи ОНПУ та інших ВНЗ України та зарубіжжя з актуальних питань теорії та практики стратегічного управління економічним розвитком промислових підприємств, проблем реалізації моделі їх інноваційного розвитку та підвищення конкурентоспроможності, питань розвитку ринку капіталу України та зростання інтелектуальних ресурсів суспільства.

Редакційна колегія:

Голова	—	Бельтюков Є.А., д.е.н., проф.
Співголова	—	Філіппова С.В., д.е.н., проф.
Вчені секретарі конференції	—	Некрасова Л.А., к.е.н., доц.
	—	Єпіфанова І.М., к.е.н., доц.
Секретарі конференції	—	Фоміна Д.С.
	—	Толмачова О.В.

Рецензенти:

Орлов В.М., д.е.н., проф.
Гречановська І.Г., д.е.н., проф.
Харічков С.К., д.е.н., проф.
Філіппова С.В., д.е.н., проф.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СФЕРИ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ <i>Н.І. Рафальська</i>	190
ОЦІНЮВАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА ЯК ПЕРЕДУМОВА ЙОГО РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ <i>О.М. Серікова</i>	192
АВТОМАТИЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ <i>О. М. Цвєткова</i>	194
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПРОМИСЛОВИМУ ПІДПРИЄМСТВІ <i>Ю.О. Черненко</i>	196
УДОСКОНАЛЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ФОРМИ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ <i>Є.І. Чернявська</i>	198
МАТЕМАТИЧЕСКИЕ МОДЕЛИ ТРАНСПОРТНОЙ ЛОГИСТИКИ <i>Б.И. Юхименко, С.В. Малютина</i>	200
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ <i>Н.Г. Базавлук</i>	201

Секція 5.

*Формування інтелектуальних ресурсів суспільства: кадри,
інтелектуальні продукти, інтелектуальний бізнес*

НЕМАТЕРИАЛЬНАЯ МОТИВАЦИЯ ПЕРСОНАЛА <i>Е.Г. Бровкова, Е.О. Мельникова, М.В. Иличук</i>	205
НЕОБХОДИМОСТЬ АКТИВИЗАЦИИ ПРОЦЕССОВ ГЛОБАЛИЗАЦИИ В СФЕРЕ ОБРАЗОВАНИЯ <i>И.Н. Епифанова, В.И. Воробьева</i>	206
КАРТИ РИЗИКІВ, ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ СТРАТЕГІЧНИХ ЗМІН <i>К. В. Ковтушенко, Ю.В. Ковтушенко</i>	208
МОНІТОРИНГ ТА ДІАГНОСТИКА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ <i>О.Б. Коломіна</i>	210
ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАДРАМИ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ <i>А.В. Пащикова</i>	212
ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОЇ ВЗАЄМОДІЇ У СФЕРІ РЕГУЛЯТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ <i>О.В. Погорєлова, Л.Ю. Вдовиченко</i>	215
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ РЕСУРСИ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА <i>Н.С. Поповенко</i>	217
ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА <i>Н. В. Ротань</i>	219

В настоящее время использование математических методов ИТ технологий вызывает сомнения в планировании, управлении не только производством, но и в оптимальном управлении доставкой грузов, управлении запасами и др.

Литература:

1. Б.И.Юхименко. Методы оптимизации. – Одесса: ООО «НВП интерсервис», 2012. – 268 с.
2. Менеджмент організації та адміністрування / під редакцією Харічкова С.К. Дорошук Г.А. – Одеса: освіта України. 2015. – 445 с.
3. Б.И.Юхименко. Математическое программирование для экономистов / Юхименко Б.И., Волкова Н.П. – Одесса: наука и техника. 2006. – 170 с.
4. В.Погорелькая. Логистика для магистров. – Одесса: Пенчатный дом. 2008. – 269 с.
5. И.Х.Сигал. Введение в прикладное дискретное программирование / И.Х.Сигал, А.П.Иванова. – М.: Физматлит. 2007. – 304 с.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Н.Г.Базавлук

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Однією з важливих умов становлення конкурентоспроможної національної економіки є забезпечення ефективної державної промислової політики. В Україні промисловість є провідною складовою реального сектору економіки, яка виробляє понад 40 % загального випуску товарів і послуг, забезпечує понад 80 % їх експорту, створює близько 30 % валової доданої вартості. Проте динаміка, структура й ефективність промислового виробництва та інших галузей української економіки не відповідає а ні сучасним вимогам світового економічного розвитку, а ні перспективам соціально-економічного розвитку країни. Причиною цього є те, що попри наявності визначеної на державному рівні стратегії розвитку промисловості, організаційно-економічні регулятори промислової політики залишаються неадекватними сучасній економічній ситуації в країні. Тому особливої уваги заслуговує аналіз структури промисловості України та чинників, що спричиняють недостатній рівень її конкурентоспроможності.

За фактичним станом структура економіки України суттєво відрізняється від структурного утворення економіки інноваційно розвинутих країн. Провідні галузі переробної промисловості забезпечують 47,1 % у загальноукраїнському обсязі реалізованої промислової продукції (рис. 1).

Загальний обсяг реалізованої промислової продукції у 2010-2013 рр. збільшився на 4,3 % і становив 1111,3 млрд. грн. Аналіз структури дозволив констатувати зростання частки добувної промисловості у загальному обсязі реалізованої промислової продукції на 3,3 п.п. за період 2010-2013 рр. до 13,3 %, а також зменшення частки переробної промисловості на 0,8 п.п. до 66,4 %. [3].

Аналіз економічного рівня розвитку України відповідно до теорії технологічних укладів показує, що в Україні переважає відтворення 3-го технологічного укладу, тобто домінуючими є такі галузі промисловості, як чорна металургія, виробництво залізничного транспорту, електроенергетика, неорганічна хімія, споживання вугілля, універсальне машинобудування. Саме ці галузі виробляють 57,9 % української продукції. У розвинутих країнах світу домінування 3-го укладу припадало на кінець XIX – початок XX ст. і завершилося у довсенні роки [1, с. 68].

Рис. 1. Структура промисловості України за показником реалізованої продукції у 2013 р., % [3].

В Україні також помітним є внесок галузей 4-го технологічного укладу, яким створюється близько 38,0 % продукції. У країнах з розвинутою економікою цей технологічний уклад домінував у виробництві до кінця 1970-х років та передбачав розвиток органічної хімії та хімії полімерних матеріалів, кольорової металургії, нафтопереробки, автомобілебудування, точного машинобудування та приладобудування, електронної промисловості, розповсюдження автоперевезень, широке споживання нафти.

П'ятий технологічний уклад (постіндустріальний тип виробництва) пов'язаний з розвитком авіакосмічної промисловості, інформатики, складної обчислювальної техніки, сучасних видів озброєння, програмного забезпечення та телекомунікацій, роботобудування. В Україні на нього припадає 4 % створеної продукції. Частка 6-го технологічного укладу, який включає біотехнології, нанотехнології, фотоніку, оптоелектроніку, мікромеханіку, квантові технології, генну інженерію, космічні технології, у загальноукраїнському виробництві складає менше 0,1 %.

Слід зазначити, що розподіл фінансових ресурсів серед галузей різних технологічних укладів відбувається в Україні нерівномірно. Самофінансування наукових розробок та інновацій найбільшою мірою забезпечується підприємствами 4-го технологічного укладу – 69,7 % та 60,0 % відповідно. Тоді як найбільші капіталовкладення зроблені в розвиток підприємств 3-го технологічного укладу – 75,0 %, а також на технічне переозброєння і модернізацію – 83,0 %.

Проведений аналіз показує, що технологічна багатокладність виробництва, яка раніше економістами трактувалася, як показник розвинутого суспільства, є однією з головних структурних проблем української економіки, що перешкоджає її успішному розвитку [1, с. 68].

У розвинутих країнах світу економіка знань (тобто галузі 5-го та 6-го технологічних укладів) є ядром економіки і забезпечує до 30 % зростання ВВП, створення робочих місць, зростання експортного потенціалу, скорочення виробничих витрат, сприяє якійсь трансформації всього суспільства [2, с. 99]. В Україні ж фактично формується структура промислового виробництва із домінуванням 3-го технологічного укладу. Технічний рівень більшості українських виробництв не відповідає сучасним світовим вимогам, тому у системі міжнародного поділу праці Україна відстає від рівня західноєвропейських країн і передових

країн азіатського регіону. Причому таке технологічне відставання зростає, оскільки кожен наступний технологічний уклад супроводжується скороченням тривалості перебігу і більш глибокими за характером соціально-економічними зрушеннями.

Українська економіка за умов збереження сучасної моделі промислової політики фактично приречена на сировинну та металургійну спеціалізацію, залежність від імпорту енергоносіїв, що спричинено високою енергоємністю виробництва, відтоком людського капіталу та втратою науково-технічного потенціалу через неефективне їх залучення у виробничий процес. Серед компаній, які відіграють найважливішу роль в економіці України, переважають холдинги в металургійній, енергетичній і нафтогазовій галузях національного господарства. Дотримання такої моделі промислової політики є дуже привабливим для цих паливно-сировинних монополій, що призводить до стримування інноваційного розвитку та відставання від розвинутого світу. Зважаючи на зазначене вище, промислова політика України потребує нагальних кардинальних змін, спрямованих на забезпечення національної конкурентоспроможності шляхом активного використання інновацій в господарській практиці.

Література:

1. Василенко В. Технологические уклады в контексте стремления экономических систем к идеальности / В. Василенко // Соціально-економічні проблеми і держава. – 2013. – Вип. 1 (8). – С. 65-72.
2. Матюшенко І.Ю. Направление развития высокотехнологических укладов и создания экономики знаний в Украине / И.Ю. Матюшенко // Культура народов Причерноморья. – 2006. – № 80. – С. 98-103.
3. Статистична інформація [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу : <http://ukrstat.gov.ua>.

Підписано до друку 22.09.15 р.
Формат 90×60/16. Папір офсетний.
Об'єм 14,75 ум. друк. арк.
Замовлення №2209/01. Тираж 50 прим.

Виготовлено з готового оригінал-макету
ФОП Побута М.І.
65044, м. Одеса, пр-т Шевченка, 1-а